

บทที่ 2

แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษารั้ครั้งนี้มีแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการ
2. การดำเนินงาน ของ องค์การบริหารส่วนตำบล
3. องค์การบริหารส่วนตำบลสันผีเสื้อ
4. บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล ในด้านการพัฒนาทางการเกษตร
5. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทางการเกษตร
6. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการ

กมลรัตน์ (2523 : 250) กล่าวว่าความหมายและความต้องการของมนุษย์ว่า หมายถึง สิ่งจำเป็นต้องได้รับเพื่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ความต้องการนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ความต้องการทางด้านร่างกาย (Biological needs) และความต้องการทางด้านจิตใจ (Psychological Needs) ซึ่งมีความสอดคล้องกับ Kron (1971 : 29) อ้าง โคมน์สนิตย์ (2536) ที่ว่า ความต้องการเป็น ความประสงค์ ความอยากได้ ความปรารถนา หรือขาดความสมดุล ช่วยกระตุ้นให้แต่ละบุคคลแสวงหาและดำเนินวิธีการเพื่อให้ได้มา ถ้าหากไม่ได้รับการตอบสนองที่เหมาะสม จะเกิดความขัดข้องใจ ไม่สามารถปรับตัวได้ หรืออาจทำให้ไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ ดังนั้นความต้องการซึ่งเป็นสิ่งที่บุคคลต้องการเพื่อดำรงชีวิตอยู่ได้ ดังนั้นความต้องการซึ่งเป็นสิ่งที่บุคคลต้องการเพื่อดำรงชีวิตอยู่ได้

Herbert Sorenson ใน สุโท (2514 : 85 – 86) ได้ให้ความหมายของความต้องการ (need) ว่า ความต้องการแสดงถึงความขาดแคลนบางสิ่งบางอย่างที่เราปรารถนาหรือต้องใช้ประโยชน์ คนเราต้องการอาหารเมื่อยามหิว ต้องการน้ำเมื่อยามกระหาย ต้องการเสื้อผ้าในยามหนาว และต้องการยารักษาโรคราวเมื่อเจ็บป่วย ในด้านจิตใจนั้น เราต้องการการคบค้าสมาคมยามเมื่อเราโดดเดี่ยว ต้องการการยกย่องสรรเสริญ ต้องการความสำเร็จ ต้องการมีชีวิตที่เบิกบานมีชีวิตชีวายามเมื่อถึงจุดอิมตัวของชีวิต วุฒิชัย (2513 : 106) ได้กล่าวในทำนองเดียวกันว่า ความต้องการ หมายถึง ความขาดไปของชีวิตเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้ชีวิตมีความสุขอย่างเต็มที่

A.H. Maslow (1943) อ้างโดยพจน์ (2530 : 22 – 23) ได้แบ่งระดับความต้องการของมนุษย์ตามลำดับความเป็นจริงพื้นฐานของชีวิตไว้ ดังนี้

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) คือ ความต้องการสิ่งจำเป็นพื้นฐานของชีวิต นับตั้งแต่ต้องการ อากาศ น้ำ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค การพักผ่อนหลับนอน และต้องการสืบพันธุ์ให้ชีวิตคงอยู่ยืนยาวเป็นสิ่งสำคัญ ก้าวอดตาย

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) คือ ความต้องการปกป้องคุ้มครองชีวิตให้มีความมั่นคงปลอดภัย ต้องการหลบหลีกภัยอันตราย ความสับสนวุ่นวาย ความล้มเหลว ความไม่แน่นอน ต้องการพ้นจากโรคภัยไข้เจ็บทั้งปวง ไม่อยากเจ็บป่วย ไม่อยากตาย อยากให้ชีวิตอยู่ในสภาพมั่นคง ปลอดภัย ก้าวความปลอดภัย

3. ความต้องการทางสังคม (Social Needs) คือ ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ต้องการความรักความเห็นใจ ต้องการเป็นที่รักเป็นที่นิยมชมชอบของคนอื่น ต้องการทำเทียมกับคนอื่น ต้องการความทันสมัย อยากมีรสนิยมสูงแต่มีรายได้ต่ำ อยากเป็นหมู่เหล่า เป็นสังคม ไม่อยากโดดเดี่ยว ก้าวถูกทอดทิ้ง

4. ความต้องการความภูมิใจ (Esteem Needs) คือ ความต้องการเป็นตัวของตัวเอง ต้องการพึ่งพาตนเอง ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับ ต้องการได้รับการยกย่อง ต้องการได้รับเกียรติยศ ต้องการให้คนอื่นทำตาม อยากได้ความภาคภูมิใจให้ตนเอง ไม่อยากได้รับการดูถูกเหยียดหยาม ก้าวคนอื่นไม่ยอมรับตน

5. ความต้องการสมปรารถนาในชีวิต (Self Actualization) คือความต้องการในทุกสิ่งที่คุณปรารถนาที่คุณพึงมี พึงได้ เป็นความต้องการทางปรัชญาและจิตวิทยา เช่น ความต้องการความสำเร็จ ความก้าวหน้า ต้องการพัฒนาชีวิตในรูปแบบต่าง ๆ ให้คนมีพลัง มีอำนาจ มีความสมบูรณ์แข็งแรง เฉลียวฉลาด ต้องการมีความรู้ความเข้าใจในชีวิตและโลก อยากสมปรารถนาทางความนึกคิด จิตใจ ร่างกาย เกิดความสมบูรณ์และสมดุล ในชีวิตของคนก้าวความไม่สมปรารถนา และก้าวความเสื่อม

นอกจากนี้แล้ว Sander (1966:99) ได้แบ่งความต้องการของเกษตรกรออกเป็น 3 ประการ คือ

1. ความต้องการทางสังคม ซึ่งให้เห็นลักษณะค่านิยม ทัศนคติ ระดับการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม การเข้าร่วมอยู่ในสังคม ประเพณี และความเชื่อ

2. ความต้องการทางเศรษฐกิจ ซึ่งให้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นโดยตรงในท้องถิ่นสามารถวิเคราะห์ปัญหาของเกษตรกรทั้งหมดในการเข้าถึงเกษตรกร นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นประเทศทั่วโลก ข้อมูลทางเศรษฐกิจสามารถนำมาพิจารณาแหล่งที่มาของรายได้ ที่ดิน การใช้ที่ดิน และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ

3. ความต้องการด้านเทคโนโลยี สามารถชี้วัดปัญหาของเกษตรกรได้เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะในเรื่องประกอบอาชีพเกษตรกร

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

การจัดตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลที่ผ่านมามีพัฒนาการจากเดิมที่สภาตำบลได้จัดตั้งขึ้นตามคำสั่งของกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 8 มีนาคม 2499 เรื่อง ระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลและหมู่บ้าน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเปิดให้ราษฎรได้เข้าร่วมกันบริหารของตำบล และหมู่บ้านทุกอย่าง เท่าที่จะเป็นประโยชน์แก่ท้องที่อันจะเป็นแนวทางนำราษฎรไปสู่การปกครอง ระบอบประชาธิปไตย ด้วยวิธีการจัดให้มีสภาตำบล และคณะกรรมการตำบลขึ้น

วันที่ 13 ธันวาคม 2515 ได้มีประกาศคณะปฏิวัติแก้ไขปรับปรุงระเบียบบริหารของตำบลและให้ปรับปรุงตำบลให้เป็นสภาตำบลตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ ภายใน 3 ปี เพื่อให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ในขณะนั้น และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ ในการบริหารงานฐานะของสภาตำบล ยังไม่ได้เป็นนิติบุคคล แต่ถือเป็นหน่วยหนึ่งขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือหน่วยย่อยขององค์การบริหารส่วนจังหวัด การที่สภาตำบลไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ทำให้การบริหารงานไม่สามารถดำเนินงานไปได้โดยมีประสิทธิภาพขาดความคล่องตัวในการบริหาร

รัฐบาลจึงต้องปรับปรุงฐานะสภาตำบลเสียใหม่ให้เป็นนิติบุคคล เพื่อให้สามารถรองรับการกระจายอำนาจไปสู่ประชาชนให้มากยิ่งขึ้น พรบ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (มาตรา 6) ได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 111 ตอนที่ 53 ก ลงวันที่ 2 ธันวาคม มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นตามมาตรา 43 ประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา 44

เกณฑ์ที่กำหนดให้สภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปตาม พรบ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 40 สภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยในวรรคสอง อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยทำเป็นประกาศของกระทรวง

มหาดไทย และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในประกาศนั้นให้ระบุชื่อและเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ด้วย

องค์การบริหารส่วนตำบล มาตรา 40 และมาตรา 95 ให้พ้นสภาพแห่งสภาตำบลนับตั้งแต่วันที่กระทรวงมหาดไทย ได้ประกาศจัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป และให้โอนงบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิ – สิทธิเรียกร้อง หนี้ และเจ้าหน้าที่ของสภาตำบลไปเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา 41 และ 95 วรรคสี่

กระทรวงมหาดไทย ได้ประกาศจัดตั้งสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามนัย มาตรา 40 และ มาตรา 95 แห่ง พรบ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ไปแล้วเมื่อ สิ้นปีงบประมาณ 2541 จำนวนทั้งสิ้น 6,937 แห่งทั่วประเทศ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) คือหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นรายการส่วนท้องถิ่น โดยประชาชนมีอำนาจตัดสินใจในการบริหารงานของตำบล ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย

1. สภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ดังนี้
 - ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการของ อบต.
 - พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับตำบล ร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปี
 - ควบคุมการทำงานของคณะกรรมการบริหารให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบลและกฎหมายระเบียบข้อบังคับของทางราชการ
2. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ดังนี้
 - บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามมติข้อบังคับ
 - จัดทำแผนพัฒนาตำบลและงบประมาณรายจ่ายประจำปี
 - รายงานผลการปฏิบัติงานการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อมที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

- จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

- ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม
- ค้ำครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) อาจจัดทำกิจกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีดังนี้

- ให้น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง โดยวิธีอื่น
- ให้มีและรักษาทางระบายน้ำ
- ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- ให้มีการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- ส่งเสริมให้มีกิจกรรมในครอบครัว
- บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลสันผีเสื้อ

องค์การบริหารส่วนตำบลสันผีเสื้อเดิมเป็นฐานะเป็นสภาตำบลได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามประกาศกระทรวงมหาดไทยลงวันที่ 11 สิงหาคม 2542 ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2527

ที่ตั้ง ที่ทำการบริหารส่วนตำบลสันผีเสื้อ ตั้งอยู่ ณ เลขที่ 1 หมู่ที่ 8 ตำบลสันผีเสื้อ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของที่ทำกรอำเภอเมืองเชียงใหม่ประมาณ 5 กิโลเมตร ที่อาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับ ตำบลเหมืองแก้ว อำเภอแม่ริม
ทิศใต้	ติดกับ หมู่ที่ 7 ตำบลฟ้าฮ่าม
ทิศตะวันออก	ติดกับ ตำบลหนองจ่อม อำเภอสันทราย
ทิศตะวันตก	ติดกับ ตำบลป่าตัน เขตเทศบาลเมืองเชียงใหม่

องค์การบริหารส่วนตำบลสันผีเสื้อ มีพื้นที่ในเขตการปกครองทั้งหมด 12 ตารางกิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งตำบลประมาณ 7,511 ไร่ มีพื้นที่ทางการเกษตรประมาณ 3,924 ไร่ ลักษณะภูมิประเทศ โดยทั่วไปเป็นพื้นที่ราบเหมาะแก่การเพาะปลูกและเป็นพื้นที่อาศัย เกษตรกรที่ทำการเกษตรมีทั้งการทำนา ทำสวน ปลูกพืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับ เลี้ยงสุกร เลี้ยงโค และเลี้ยงไก่

องค์การบริหารส่วนตำบลสันผีเสื้อเป็นส่วนราชการบริการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นการกระจายอำนาจจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีอำนาจจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลสันผีเสื้อ มุ่งเน้นการพัฒนาตำบลสันผีเสื้อเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยองค์การบริหารส่วนตำบลสันผีเสื้อได้จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนโครงการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ เช่น โครงสร้างพื้นฐานด้านเศรษฐกิจสังคมการศึกษาและวัฒนธรรม เพื่อสนองความต้องการของประชาชน สำหรับปี 2545 องค์การบริหารส่วนตำบลสันผีเสื้อมีนโยบายในการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของประชากรและสอดคล้องกับนโยบายของอำเภอและจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลสันผีเสื้อได้กำหนดนโยบายประจำปีไว้ดังนี้

1. พัฒนาเศรษฐกิจ โดยสนับสนุนให้ประชาชนรวมกลุ่มอาชีพเพื่อยกระดับรายได้และสนับสนุนให้ฝึกอบรมด้านอาชีพ ตลอดจนการจัดตั้งตลาดกลางเพื่อจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร โดยเน้นเศรษฐกิจพอเพียง
2. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยจัดให้มีบริการพื้นฐานให้ครอบคลุมและทั่วถึงเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
3. การพัฒนาด้านสังคมเน้นพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อีกทั้งยังสนับสนุนปัญหาผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
4. การพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เน้นการสนับสนุนด้านการศึกษาทุกระดับ เพื่อให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง โดยเน้นให้อบต.มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ร่วมส่งเสริมกิจกรรมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้าน
5. การพัฒนาด้านสุขภาพอนามัยและการสาธารณสุข สนับสนุนงานด้านสาธารณสุข สนับสนุนโครงการให้ความรู้แก่ประชาชนด้านสุขภาพอนามัย
6. การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร เน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและรับทราบข้อมูลข่าวสารด้านการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
7. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการพัฒนาการเกษตร

ในการพัฒนาด้านการเกษตรนั้น องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นองค์การที่มีบทบาทสำคัญองค์หนึ่ง เพราะเป็นองค์กรที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนเป็นอย่างมากเพราะสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น เป็นตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่น ให้เข้ามามีส่วนร่วมและมีอำนาจในการจัดทำแผนงาน และงบประมาณ รวมทั้งใช้จ่ายงบประมาณ ย่อมทราบปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ได้ดี โดยเฉพาะในเรื่องของความผูกพันกับท้องถิ่นของตน รู้จักและมีข้อมูลของสภาพท้องที่ สภาพสังคม ทรัพยากร และขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นอย่างดี

จากการศึกษาพบว่าบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในด้านการพัฒนาการเกษตร มีดังนี้

1. จัดให้น้ำเพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภค และการเกษตร โดยจัดให้มีการสร้างประปาหมู่บ้านเพื่อเก็บน้ำไว้ใช้ในการบริโภค รวมถึงมีการจัดระบบชลประทาน เพื่อจัดการน้ำในด้านการเกษตร มีการสร้างฝายเก็บกักน้ำ มีการขุดลอกลำเหมืองคู คลอง รักษาและปรับปรุงทางระบายน้ำเพื่อนำน้ำไปใช้ในระบบการเกษตรอย่างทั่วถึง และยังมี การขุดบ่อน้ำเพื่อเก็บกักน้ำ รวมไปถึงการขุดสระน้ำเพื่อเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง
2. มีการส่งเสริมการประกอบอาชีพให้เกษตรกร และราษฎรโดยมีการร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ จัดให้มีการส่งเสริม ขยายการประกอบอาชีพต่าง ๆ ในชุมชน เช่น การเลี้ยงไก่พื้นเมืองหรือการเพาะเห็ดชนิดต่าง ๆ และยังสนับสนุนทางด้านเมล็ดพันธุ์พืช และพันธุ์สัตว์ต่าง ๆ เพื่อการส่งเสริมการเพาะปลูก และเลี้ยงสัตว์ในชุมชน นอกจากนี้ยังให้การสนับสนุนด้านกำจัดโรคและแมลง จัดซื้อสารล่อแมลงวันผลไม้ เป็นต้น และยังมี การส่งเสริมให้เกษตรกรหันมาทำการถนอมอาหาร และแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร โดยกลุ่มเกษตรกร หรือ กลุ่มสตรีแม่บ้านเพื่อส่งเสริมให้มีงานทำ และมีรายได้เพิ่มมากขึ้น
3. ด้านการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์ มีการประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่เกษตรตำบล พัฒนาการประจำตำบล ร่วมกันจัดการฝึกอบรมการทำเกษตรแบบผสมผสาน การไปศึกษาดูงานในสถานที่ต่าง ๆ รวมถึงการสนับสนุนด้านเงินทุนหมุนเวียนในชุมชนเกี่ยวกับระบบการเกษตรและสหกรณ์ นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมอาชีพให้แก่กลุ่มเยาวชน กลุ่มเกษตรกรเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอาชีพ เพิ่มรายได้ให้แก่กลุ่ม นอกจากนี้ยังมีการกระตุ้นให้เกษตรกร และกลุ่มสถาบันต่าง ๆ นำเสนอปัญหาและความต้องการผ่านทางสมาชิกสภาฯ เพื่อการพิจารณาในการให้การสนับสนุน และหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้

4. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ และให้ความรู้แก่กลุ่มเกษตรกร มีการประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึก และการให้ความรู้แก่เกษตรกรในเรื่องต่าง ๆ โดยการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่เกี่ยวข้องมาให้ความรู้ รวมถึงการสาธิตการปฏิบัติจริง เพื่อเสริมความรู้ความเข้าใจให้ชุมชน นอกจากนี้ยังมีการจัดทำเอกสารข้อมูลข่าวสาร เพื่อเผยแพร่ให้แก่เกษตรกรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันเหตุการณ์ เพื่อที่เกษตรกรจะนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการผลิตเพื่อให้ได้สินค้าที่ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค

5. สนับสนุนด้านการตลาดและการลงทุนให้แก่เกษตรกร โดยมีการจัดตลาดกลางผลิตผลทางการเกษตรตามฤดูกาล การจัดหาตลาดส่งสินค้าให้แก่เกษตรกร และอาจเป็นตัวแทนกลุ่มเกษตรกร ในการเจรจาซื้อขายผลผลิตทางการเกษตร นอกจากนี้ยังสนับสนุนให้เกษตรกรมีการรวมกลุ่มกันเพื่อสร้างความเข้มแข็งของกลุ่ม ในการสร้างอำนาจต่อรองกับกลุ่มพ่อค้าคนกลาง และยังจัดหาแหล่งเงินทุนหมุนเวียน และแหล่งสินเชื่อ ให้เกษตรกรในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม

6. ประสานงานกับองค์กรของรัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางการเกษตรมาส่งเสริมสนับสนุน ให้ด้านต่าง ๆ ให้แก่เกษตรกร

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการเกษตร

การกระจายอำนาจบริหารจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่น มีเป้าหมายคือ การสร้างรัฐบาลส่วนท้องถิ่นให้มีอำนาจบริหารและตัดสินใจได้ด้วยตนเองมากที่สุด ใน 3 ทศวรรษข้างหน้าการบริหารท้องถิ่นจะมีมากขึ้น และมีรูปแบบที่มีการกระจายอำนาจให้กว้างออกไปทั่วทุกองค์การ ในขณะที่ลดความสำคัญของการบริหารราชการส่วนภูมิภาคลงจนยกเลิกไปในที่สุด โดยรวมแล้วประเทศไทยมีพื้นฐานทางด้านการเกษตร ประชากรที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิตมีการพัฒนาทางเทคโนโลยีการผลิตมานานแล้ว ดังนั้นภาคการผลิตหลักจะยังคงเป็นการผลิตแบบก้าวหน้า คือมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เช่น ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากวัตถุดิบการเกษตร เป็นการเกษตรอุตสาหกรรม หรือ อุตสาหกรรมการเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมในระยะยาว มนตรี (2541)

ศิลาปชัย (2540) การพัฒนาการเกษตร หมายถึง การทำให้ผลิตกรรมที่ก่อให้เกิดผลิตผลสำหรับมนุษย์นั้นเจริญเติบโต เปลี่ยนแปลงและก้าวหน้า เพื่อให้มนุษย์และสัตว์ดำรงชีวิตอยู่ได้ดียิ่งขึ้น การพัฒนาเกษตรไม่สามารถจะเกิดขึ้นได้จากบทบาทของเกษตรกรตามลำพัง ถึงแม้ว่าเกษตรกรจะเป็นผู้ทำการเกษตรก็ตาม การเกษตรจะไม่พัฒนาเกินขอบเขตระดับพอยังชีพได้ ถ้าไม่มีการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ที่เหมาะสมประกอบด้วย เพื่อให้ผลิตภาพทางการเกษตรดีขึ้นเกษตรกรแต่ละคนจะต้องอาศัยทรัพยากรจากสาขาอื่น ๆ มากขึ้น เพื่อจะสามารถปลูกพืชผลได้ดีขึ้นเกษตรกรจะต้องอาศัยปุ๋ยซึ่งต้องซื้อจากสาขาอื่น ๆ และเพื่อให้พื้นดินมีความชุ่มชื้น เกษตรกรจำเป็นต้อง

อาศัยระบบชลประทาน และจำเป็นต้องอาศัยเมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพดี ซึ่งได้จากหน่วยงานวิจัยในด้านนี้ ต้องควบคุมป้องกันโรคพืชและโรคสัตว์ โดยอาศัยสารเคมีและยา เมื่อเกษตรกรจะต้องขายผลผลิตออกสู่ตลาด ก็ต้องอาศัยบริการด้านอื่น ๆ ในสังคม ปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาการเกษตรที่สำคัญ มีอยู่ 5 ประการ ซึ่งแต่ละปัจจัยล้วนจำเป็นต่อการพัฒนาการเกษตรทั้งสิ้นถ้าขาดปัจจัยใดปัจจัยหนึ่ง การพัฒนาการเกษตรจะเกิดขึ้นไม่ได้ปัจจัยที่จำเป็นเหล่านี้ ได้แก่

- 1) ตลาดสำหรับผลิตผลการเกษตร
- 2) การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี
- 3) อุปกรณ์และเครื่องมือที่จำเป็นต้องใช้ในการเกษตร
- 4) สิ่งจูงใจในการผลิตของเกษตรกร
- 5) การคมนาคมขนส่ง

ทำนอง (2515 : 49 – 57) ได้กล่าวในการเกษตรกับการพัฒนาว่าเกษตรกรเรียนรู้เรื่องการเกษตรมาจาก

1. เรียนด้วยตนเอง เรียนรู้จากประสบการณ์หรือความชำนาญที่ทำด้วยตนเองบ่อย ๆ
2. เรียนรู้จากผู้อื่น เรียนรู้จากบรรพบุรุษ เรียนจากเจ้าหน้าที่บริการ เรียนรู้จากข่าวสารเนื่องจากแหล่งบริการความรู้ของเกษตรกรมีจำกัด โอกาสแสวงหาก็น้อยและบางทีความรู้ที่ได้มาอาจกว้างมากเกินไป หรือไม่ตรงกับความต้องการ ดังนั้นการพัฒนาตัวเกษตรกรจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง ในอันที่จะทำให้การพัฒนาเกษตรบรรลุผลตามเป้าหมายที่คิดไว้เป้าหมายการพัฒนาเกษตรกร มุ่งที่จะให้เกษตรกรมีความเสมอภาคทัดเทียมกับประชาชนที่มีอาชีพอื่น ๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม จุดสำคัญ คือ การพัฒนาสังคมเกษตรกรยากไว้ ด้วยการแก้ไขความไม่รู้โดยให้การศึกษาทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับอาชีพเกษตรกร ปัญหาเรื่องประสิทธิภาพในการผลิตเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกร โดยตรงนั้นอาจแก้ไขได้หลายวิธี แต่ต้องค่อยเป็นค่อยไปเช่นการวางแผนพัฒนาเกษตร ควรวางแผนในระดับท้องถิ่น โดยให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเจ้าหน้าที่มีโอกาสชี้แจงถึงนโยบายความมุ่งหมายเป้าหมายให้เกษตรกรได้ทราบเรื่องเพื่อการประสานงานและเกิดความเข้าใจอันดี ความร่วมมือก็จะดีขึ้น การกำหนดแผนปฏิบัติการ หรือทำโครงการควรจัดทำลำดับความสำคัญ โดยคำนึงถึงโครงการที่เกษตรกรจะได้รับผลประโยชน์โดยตรงก่อน เช่น การทำโครงการชลประทานซึ่งจะต้องใช้เวลานานในการสร้างเขื่อน คลองส่งน้ำ คันคูน้ำแต่ละช่วงรอการก่อสร้างก็น่าจะมีแผนสำรอง หรือแผนเฉพาะหน้าที่เพื่อให้เกษตรกรใช้เวลาและก่อความร่วมมือช่วยให้งานเสร็จเร็วขึ้น เพราะเป็นเรื่องที่เกษตรกรจะได้ประโยชน์โดยตรง ซึ่งเป็น การประหยัดค่า

ใช้จ่ายนอกจากนั้นการร่วมรับผิดชอบในการดูแลรักษาก็จะดีขึ้น เพราะผลที่เกิดขึ้นเป็นของประชาชน ไม่ใช่ของรัฐ

จิตผกา (2529) การพัฒนาการเกษตร หากใช้เพียงการพัฒนาการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์เท่านั้น ไม่ เพราะแม้แต่การปลูกพืชที่ดี การเลี้ยงสัตว์ที่ดี การประมงที่ดี หรือการผลิตอื่นใดนั้น ต้องไม่ลืมว่าใครเป็นจักรกลในการผลิต และผลิตเพื่อใคร คำตอบก็คือมนุษย์เป็นผู้ผลิต และผลิตเพื่อความ ต้องการของมนุษย์ การผลิตพืชที่ดี สัตว์ที่ดี หรืออื่นใดก็ตาม จะอยู่บนหลักแต่ไม่ใช่เหตุขึ้นพื้นฐาน และก็ยังไม่ใช่ผลที่เป็นจุดมุ่งหมายปลายทางอันแท้จริงด้วย การพัฒนาทั้งชีวิต เพื่อให้ผลของการพัฒนาการเกษตรได้ตอบสนองความต้องการของชีวิตอย่างเหมาะสม ดังนั้นไม่ว่าเราจะพัฒนาการปลูกพืช การปศุสัตว์ การประมง ก่อนที่จะได้มีการกำหนดนโยบายวางแผน ที่จะใช้ทั้งวิชาการและศิลปะในการดำเนินการนั้น บุคคลผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย จำเป็นต้องมีทัศนคติที่กว้างและลึก มองเห็น และเข้าใจถึงฐานอันกว้างที่จะรองรับการพัฒนาการเกษตรดังที่กล่าวมาแล้ว มิฉะนั้นแล้วการพัฒนาการเกษตรก็จะไม่บรรลุถึงเป้าหมายโดยสมบูรณ์ได้เลย

ชัยวุฒิ (2542) การพัฒนาการเกษตรนั้น หมายถึง การเพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพการผลิตได้ส่งผลให้รายได้ที่แท้จริงสูงขึ้น และนำไปสู่มาตรฐานการครองชีพที่ดีขึ้นของภาคชนบท มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ขยายโอกาสการจ้างแรงงานนอกการเกษตร (Off-farm Employment) เช่น การผลิตวัสดุการก่อสร้างเฟอร์นิเจอร์ หรือหัตถกรรมขึ้นในระดับหมู่บ้าน มีการแปรรูปอาหาร และเพิ่มมูลค่าเพิ่ม (Value Added) แก่ผลิตผลการเกษตร ส่งผลให้เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการในชนบท ตลอดจนระบบตลาด การเงิน การขนส่ง โรงเรียน และสถานือนามัยตามมา ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต้องมีข้อมูลข่าวสารที่ดี มีการวิเคราะห์ที่ลึกซึ้งเพื่อการกำหนดนโยบายที่ถูกต้อง

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พุทธชาติ (2519 : 117) ได้ศึกษาถึงความต้องการของเกษตรกรตำบลดงดอน อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท ได้พบว่าเกษตรกรต้องการให้รัฐบาลช่วยเหลือในเรื่องการตลาดเป็นสำคัญคือ การประกันราคาผลผลิตทางการเกษตร และวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตร รวมทั้งเครื่องอุปโภคบริโภค

เข้มทอง (2521) ได้ทำการสำรวจความต้องการความรู้ทางการเกษตรของเกษตรกร ตำบลดงดอนน้อย อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ที่เกษตรกรแสดงความต้องการความรู้ทางการเกษตรในระดับสูง ได้แก่ การตลาด การปลูกข้าวโพด การเพาะเห็ดฟาง การเลี้ยงสุกร การเลี้ยงไก่ และการปลูกพืชหมุนเวียน นอกจากนี้ยังได้แสดงความต้องการและความช่วยเหลือทางด้านชลประทาน

การปลูกแตงโม และการทำสวนผัก ส่วนสถานที่และเวลาในการฝึกอบรมนั้นควรจัดทำในหมู่บ้านของเกษตรกรภายหลังการเก็บเกี่ยวข้าวและควรทำในช่วงเช้า

ดิเรก (2525 : 98 –99) ได้ศึกษาความต้องการด้านบริการวิชาการของสมาชิก สหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า สมาชิกมีความต้องการทางวิชาการในการเลี้ยงสุกรค่อนข้างมากสมาชิกเกือบทั้งหมดต้องการบริการทางวิชาการเกี่ยวกับหลักการ และการดำเนินงานตามวิถีทางสหกรณ์ สมาชิกส่วนใหญ่ต้องการให้เจ้าหน้าที่ออกแนะนำส่งเสริมถึงฟาร์มของตน ต้องการให้จัดอบรมระยะสั้นขึ้นภายในจังหวัดและต้องการให้จัดทำเอกสารเผยแพร่ที่เกี่ยวข้องบริการแก่สมาชิก

บุญสม (2529) กล่าวว่า ความต้องการที่แท้จริงของเกษตรกร หมายถึง ความจำเป็นที่ต้องมีต้องใช้ ต้องทำ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมสวัสดิภาพของครอบครัวหรือพัฒนาไร่นาของเกษตรกร เจ้าหน้าที่ไม่ควรเดาเอาว่าเกษตรกรต้องการอย่างนั้นอย่างนี้ ควรปรึกษาและชี้แนะให้เกษตรกรต้องการความจำเป็นสูงสุดที่มีอยู่ในขณะนั้น

สันทัด (2522) เห็นว่า การศึกษาถึงความต้องการของชาวบ้านหรือเกษตรกร จะต้องใช้เวลาเพื่อให้เกษตรกรเกิดความสนิทสนมและสามารถบอกความต้องการที่แท้จริงได้ เพราะการพัฒนาหรือส่งเสริมโดยไม่รู้หรือไม่เข้าใจถึงความต้องการมักประสบปัญหา และคล้ายกับ ดิเรก (2524) ซึ่งกล่าวว่าการระบุความต้องการที่แท้จริงของเกษตรกร ควรระบุด้วยตัวเกษตรกรเอง ยกเว้นในกรณีที่เกษตรกรขาดความสามารถในการระบุด้วยตนเอง เพราะข้อจำกัดในเรื่องของประสบการณ์ความเข้าใจ

กรมส่งเสริมการเกษตร (2532) ได้สรุปเรื่องการค้นหาความต้องการที่แท้จริงของเกษตรกรไว้ที่น่าสนใจเพื่อให้คำแนะนำแก่เกษตรกรตำบลว่า “เกษตรกรตำบลจะต้องระวังที่จะแยกออกจากกันให้ชัดเจนว่าความต้องการที่แท้จริงของเกษตรกรหรือความต้องการของเกษตรกรตำบล จริงอยู่เกษตรกรตำบลอาจคิดว่าเกษตรกรมีความต้องการ แต่เกษตรกรอาจรู้สึกว่ามันไม่ใช่ความต้องการของเขาการที่ประชาชนจะคิดว่าอะไรเป็นปัญหาของตนขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ค่านิยมการมีอยู่ทรัพยากร ดินฟ้าอากาศ ลักษณะภูมิประเทศ โครงสร้างอำนาจและสภาพเศรษฐกิจของประชาชน แม้ว่าประชาชนจะตระหนักถึงปัญหาของตนได้ในระดับหนึ่งและสามารถค้นหาความต้องการและกระทำบางอย่างได้เพื่อตอบสนองความต้องการนั้นในระดับหนึ่งและสามารถสร้างเงื่อนไขต่าง ๆ ขึ้นเพื่อให้ชาวบ้านค้นพบความต้องการของตนเอง และกระทำบางอย่างเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น ทั้งนี้โดยการให้ข่าวสารข้อมูลสนใจและกระตุ้นให้เขาเผชิญกับความจริงของสถานการณ์ของตนเอง

สัมพันธ์ (2541) กล่าวถึงปัญหาการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นกิจกรรมที่มีแต่โครงสร้างพื้นฐาน ไม่มีกิจกรรมที่แก้ไขปัญหาชุมชนได้โดยตรงและขาดการสร้างสรรค์ จึงหาแนวทางพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้ชาวบ้านทั้งในชนบทและชุมชนเมือง มีแนวทางและเทคนิคต่าง ๆ ในการที่จะร่วมกับชุมชน ทำงานแบบมีส่วนร่วมและเสริมความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน

โกลม (2541) กล่าวถึง บทบาท หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนและท้องถิ่นดังนี้ ก่อให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ โดยเฉพาะอาชีพที่เกี่ยวกับการเกษตรซึ่งเป็นพื้นฐานหลักของสังคมไทย และยังก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านการเมืองเป็นการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นระดับตำบลเกิดการพัฒนาทางด้านสังคมและด้านพื้นที่พูนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการส่งเสริมการเกษตรจะมีประสิทธิภาพในการทำงานขึ้นอยู่กับ การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง โดยเปิดโอกาสให้ อบต. ได้วางแผนและดำเนินงานทางด้านการเกษตรกรอย่างเต็มที่

อธิธาน (2536) กล่าวถึงชีวิตและงานของนักพัฒนาชนบท หน้าที่ของเกษตรตำบลความหมายของการส่งเสริมและการพัฒนาเกษตร กล่าวถึงหน้าที่ในด้านการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชนกับเกษตรกรอื่นที่เกี่ยวข้อง การเป็นที่ปรึกษาสถาบันเกษตรกรในตำบลเพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือในการผลิตและจัดจำหน่ายผลผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบลต้องศึกษาและสำรวจข้อมูลการเกษตรในพื้นที่รับผิดชอบเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการผลิตและการพัฒนาการเกษตร

วสันต์ (2540 : 15 -21) พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีกิจกรรมจะต้องกระทำที่เกี่ยวข้องกับงานส่งเสริมการเกษตร ดังนี้

1. การหาข้อมูลด้านการเกษตร
2. การจัดทำโครงการที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร
3. การกำกับดูแล โครงการที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร
4. การประสานงานกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับงานส่งเสริมการเกษตร
5. การส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตร
6. การประชาสัมพันธ์ด้านการเกษตร

สมคิด (2541) ได้กล่าวถึงความรู้ ความเข้าใจ และบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมี

ความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์และอยู่ใกล้ตัวเราอย่างมาก ได้วิจัยว่า องค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดการให้ความสำคัญ ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร ยังคงให้ความสำคัญกับสาธารณูปโภค สิ่งปลูกสร้างอยู่ รัฐจึงต้องเข้ามาให้ความตระหนักในบทบาทมากขึ้น

อำนาจ (2540 : 56 – 61) ได้กล่าวว่าในการพัฒนาและส่งเสริมให้องค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นศูนย์กลางการพัฒนาท้องถิ่นเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพให้ตนเอง เพื่อสามารถแก้ไขปัญหา ตอบสนองความต้องการของประชาชน และได้พบข้อสังเกตบางประการจากการเลือกตั้งที่ผ่านมาว่า การเลือกตั้งที่ผ่านมาเป็นไปอย่างเรียบร้อย แต่การเข้ามาเป็นสมาชิก อบต.ของบางหมู่บ้าน บางพื้นที่ที่มีการแข่งขันสูง มีการใช้เงินในการซื้อเสียง บาง อบต. มีผู้สมัครไม่ครบ เกิดจากการขาดการประชาสัมพันธ์ การมุ่งหวังที่จะเอาชนะเพื่อการเข้ามาเป็นสมาชิกมากเกินไปจนทำลายความสัมพันธ์ของชุมชน กลายเป็นความแตกแยก การกิจของประชาชนต่อ อบต. คือ ความหมั่นสนใจติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินงานของสมาชิกสภา อบต. ทุกคน เพราะ อบต. เป็นองค์กรพัฒนาของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน โดยมีอุดมการณ์ที่ว่าการทำถูกต้อง (ทำถูก) การมีวิสัยทัศน์ และการวางแผน (คิดเป็น) มีการตรวจสอบ โดยประชาชน (การมีส่วนร่วม)

เบญจกุล (2540 : 53 – 55) ได้กล่าวถึงบทบาท อบต. กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตว่ารัฐบาลได้ออกพรบ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลโดยมุ่งหวังจะให้ เป็นองค์กรที่สอนประชาธิปไตยแก่ประชาชน เพราะองค์กรนี้เป็นองค์กรที่อยู่ในระดับล่างสุด ใกล้ชิดกับประชาชนที่สุด ความสัมฤทธิ์ผลของงานทุกอย่างย่อมขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถ ประสิทธิภาพ ความมุ่งมั่น ความพร้อมของผู้ได้รับมอบและความร่วมมือสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนที่เกี่ยวข้องเป็นสำคัญ สิ่งที่ประชาชนคาดหวังจะได้จาก อบต. ก็คือ อยากให้ผู้บริหาร อบต. สนใจในความทุกข์และหาทางบำบัดให้กลับกลายเป็นสุขให้ได้ นั่นคือ ทำให้ประชาชนคาดหวังที่จะให้ตนและทุกคนในครอบครัวได้มีอาหารบริโภคที่ถูกต้องหลักโภชนาการ มีสวัสดิการแม่และเด็ก ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาจนสามารถประกอบอาชีพได้ มีการใช้ที่ดินที่มีประสิทธิภาพ (พื้นที่เกษตรกรรมแหล่งน้ำธรรมชาติ เป็นต้น) มีแผนกำลังคน และแผนการศึกษาท้องถิ่น มีแผนการผลิตพืชผลเกษตรสอดคล้องกับดิน ฟ้า อากาศ และความต้องการของตลาดรวมทั้งส่งเสริมการรวมตัว หรือมี ส่วนร่วมของเกษตรกรเพื่อการผลิต แปรรูป และการตลาด จัดทำเป็นเกษตรกรและผู้ใช้แรงงานด้านต่าง ๆ เพื่ออบรมเสริมความรู้ให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา